

[Socialministeren.]

ydelse i intet tilfælde bliver ringere efter bistandslovens ikrafttræden. Til dette vil jeg sige, at der er intet i bistandsloven, der gør ydelserne ringere i forhold til i dag.

Og så endelig til det sidste punkt i dagsordensforslaget: vi kan ikke vedtage større bevillinger ved et dagsordensforslag, og alene af den grund må regeringen afvise dette dagsordensforslag.

Man må egentlig med forbløffelse konstatere, at man nu synes, det er rimeligt med en fjerde behandling af bistandsloven, for sådan må det jo opfattes. En lang række af de ting, som har været berørt her i dag, kan man med ret og rimelighed sige kunne være blevet behandlet under de mange og langvarige forhandlinger, vi har haft i socialudvalget. Det er selvfølgelig rigtigt, at VS kan komme herop og sige, at de ikke deltog i det, men derfor må man jo også med forbløffelse konstatere, at SF, som er med i dette dagsordensforslag og med i denne debat på VS' side, ikke kom med alle deres alternative forslag under behandlingen af bistandsloven.

Så må jeg endelig sige, at jeg også er forbløffet over alle de visioner, man har om, hvor galt det går efter den 1. april. Det er ikke engang visioner, man har. Man er dødsikker på, at det vil gå meget galt. Må jeg have lov at sige: vi har ikke nået den 1. april endnu. Godt nok opnår vi ikke tusindårsriget med hensyn til sociale forhold i landet den 1. april, men det vil blive betydelig bedre for brugerne af det sociale system, når den 1. april oprinder.

Ordføreren for forespørgerne (*Steen Folke*) (VS):

Jeg vil ikke påstå, at jeg er overrasket over, at både socialministeren og de fleste andre partier har afvist det dagsordensforslag, vi har stillet. Men det er jo ikke meget argumentation, vi har fået. Venstres ordfører, hr. Peter Holst, var lidt inde på, at lokalt skulle man nu nok forstå at yde den hjælp, der var brug for. Jeg tror, at de, der har brug for den hjælp lokalt, ville være godt tilfreds, hvis de kunne være sikre på, at der ikke ville ske forringelser, og det er jo det, der helt klart er hovedindholdet i dette dagsordensforslag.

Socialministeren argumenterede en lille

smule og påstod her, at der slet ikke ville blive tale om nogen svingende social standard. Ja, den påstand kan vi altså vende tilbage til. Er der noget, der er stensikkert i forbindelse med bistandslovens gennemførelse, så er det, at det vil føre til en svingende social standard, til variationer fra kommune til kommune, og hvordan socialministeren kan stå her og påstå det modsatte, begriber jeg ikke.

Socialministeren hævder altså også, at der ikke vil være tale om forringelser. Nej, fint så. Hvis ikke der bliver tale om forringelser, så tag og stem for dette dagsordensforslag. Nej, sagen er naturligvis, at de forskellige partier, som afviser dagsordensforslaget, udmærket ved, at der vil blive tale om sociale forringelser på en række punkter, og jeg og SFs og DKPs ordførere har været inde på en del af de punkter, hvor man både kan frygte og forudse forringelser af den ene og den anden art.

Med hensyn til ankeproblematikken afviser socialministeren det med et rent formelt argument: man kan ikke stå her og bevilge. Dagsordensforslaget pålægger regeringen at gøre sådan og sådan. Derefter må regeringen naturligvis sørge for, hvis sådan et dagsordensforslag bliver vedtaget, at få de nødvendige bevillinger.

Nu skal vi have vedtaget en finanslov en gang i næste uge eller næste uge igen. Det skulle jo nok være muligt at gøre noget ved det, hvis man tog problemet alvorligt, og problemet er alvorligt med disse anker. Der er som bekendt kæmpekøer i ankesystemet, hvor folk står i kø, og hvor sager kan blive trukket ud i et halvt, et helt, halvandet år, før man får svar på disse sager, og det er aldeles uanstændigt over for dem, det drejer sig om. Hvis man tog de problemer alvorligt, så ville man gerne være med til at få nedsat anketiden til 3 måneder. Det er rigtigt endda, og vi har endda været så realistiske, at vi har givet myndighederne en frist til slutningen af dette år til at afvikle den pukkel, der ligger. Det kunne lade sig gøre, hvis man virkelig tog de her problemer alvorligt, men man vælger altså i stedet for at afvise det med en formalitet.

Jeg kan ikke nå at kommentere så forfærdelig mange af ordførernes indlæg, sådan som de faldt her underveds. Jeg vil sige til hr. Erlendsson, at vi aldeles ikke er enige